

РЕШЕНИЕ

№ 239

гр. Б., 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – Б., ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на тридесети септември през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Андонова

Членове: Петър Пандев
Диана Узунова

при участието на секретаря Илиана А.ова
в присъствието на прокурора А. Ст. А.
като разглежда докладваното от Татяна Андонова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20221200600373 по описа за 2022 година

Производството е иницирано с протест на прокурор от Районната
прокуратура в гр. Гоце Делчев срещу Присъда №8795/ 25.03.2022г. по НОХД
№ 377/2018г. по описа на ГДРС.

С обжалваната присъда ГДРС е признал подсъдимия К. Й. Р. - роден на ****
г. в ГР.Г.Д., обл. Б., постоянен адрес в село Д., обл. Б., настоящ адрес в
ГР.Г.Д., обл. Б., ул.”Я. А.”** българин, български гражданин, неграмотен,
безработен, неженен, неосъждан - реабилитиран, ЕГН - ***** за
невинен в това че на 01.08.2014г. в село Д., обл. Б. на ул.”ДД.Ш.”**, в дома в
който живее извършил действия -/ опипвал я по половия орган, проникнал с
пръсти във влагалището й/, чрез употреба на сила /насила свалил дрехи /къси
панталонки/, бикините й, притиснал я с желание, без съвкупление по
отношение на лице, навършило 14 годишна възраст - Е.А.Т. Е.А.Т./, родена
на ****г. в гр.С., Р Г., на 17 години /лична карта ***/ - престъпление по чл.
150, ал. 1 ,пр. 1 ,алт. 1 от НК.

В протестът се излагат съображения, с които се настоява за отмяна на
постановената присъда и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде

признат за виновен и осъден за извършване на престъплението, за което му е било повдигнато обвинение. Настоява се, че първоинстанционният съд незаконосъобразно е приел, че липсват доказателства за осъществен състав на престъплението, тъй като некоректно е игнорирал показанията на пострадалата, като не е положил усилия да я разпита. Отделно от това се прави и искане за отмяна на присъдата и връщането ѝ на първоинстанционния съд за отстраняване на съществени процесуални нарушения допуснати там, които са ограничили правата на обвинението. За такива се сочат отново пропуски свързани със събиране на доказателствата по делото.

Защитникът на подсъдимия настоява за потвърждаване на постановената присъда, като правилна, законна и обоснована. Изразяват становище, че не претендират нарушение на процесуалното им право на защита, както и че присъдата е добре мотивирана с правилни изводи за липсата на обективни елементи от състава на престъплението и недостатъчно доказателства за осъждането. Сочат подробни съображения.

Пред въззивната инстанция не са ангажирани нови доказателства.

Окръжният съд разгледа протеста в качеството си на въззивна инстанция и след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, при спазване на изискванията на чл.313 от НПК, за да се произнесе взе предвид следното:

Въззивният протест е подаден в срока по чл.319, ал.1 от НПК и е процесуално допустим, а разгледан по същество е неоснователен:

Фактологията е била правилно изяснена при наличните възможни за събиране доказателства и законосъобразната им интерпретация, съобразно която е прието, че относими към случая са следните факти:

Е.А.Т. е Г. гражданка, родена на ****г. в гр.С., Р Г.. През 2014г. същата живеела на семейни начала със св.А.А. Р. от с.Д., обл.Б., в стая от къща, находяща се на ул."ДД.Ш."** в село Д. ,обл.Б.. В същата къща живеел и подсъдимия К. Й. Р. /пръв братовчед на св.А. Р./, заедно със семейството си. На 01.08.2014 г Е.Т. се обадила на св. А. Р. и му казала, че подсъдимият се опитал да я изнасили. В твърденията си пред полицията тя сочала, че на 01.08.2014г.,около 13.30 часа, докато била сама в стаята и лежала на леглото, влязъл подсъдимия К. Р. и противно на волята ѝ извършил блудствени действия с нея. След съпротива от нейна страна същият си тръгнал, уплашен

да не стане достояние на другите обитавщи къщата лица, намерението му спрямо пострадалата. Около 14.30 часа по телефона ѝ се обадил св.А. Р. и тя му разказала за случилото се. Св.А. Р. се прибрал веднага и се обадил в полицията. На другия ден Е.Т. била прегледана д-р М.С.-акушер - гинеколог, ѝ издала медицинско удостоверение № 286 /02.08.2014г., според което нямало следи от упражнено насилие. Пострадалата депозирала жалба в РУ Гоце Делчев срещу К. Р..

Въз основа на събраните в необходимия обем и в пълнота доказателства, обсъдени изцяло и аналитично, в съвкупност и взаимна връзка, от първоинстанционния съд е направен обоснован извод, че повдигнатото от Районна прокуратура – гр. Гоце Делчев срещу подсъдимия обвинение за извършено престъпление по чл. 150 ал.1 от НК е недоказано. Напълно обосновано и законосъобразно районният съд е тълкувал фактологията в аспект за липсата на достатъчно доказателства за извършено от подсъдимия престъпление, като правилно е счетено, че не са осъществили обективните и субективни признаци на състава. Правилно съдът е анализирал показанията на свидетелите Ц., С., М. и С.- полицейски служители единствено в аспект на преразказване на информацията предоставена им от пострадалата, тъй като последните не са били очевидци на случая. Правилно са преценени и останалите доказателства, каквито са медицинското изследване и съдебно психологичната експертиза, според които пострадалата нямала следи от физическо насилие след инкриминирания ден и нямало обективни находки за претърпяно посттравматично стресово разстройство, въпреки че била в състояние правилно да дава показания. Оценено е законосъобразно и че в показанията на свидетелите А. Р. и И. също се съдържа информация основана на преразказ на споделеното от пострадалата за инкриминирания случай и в повече от това свидетелят И. също свидетелства за липсата на увреди по пострадалата непосредствено след деянието. В този аспект районният съд правилно е приел, че за осъществяването на престъплението не са събрани достатъчния обем косвени доказателства, от които да се направи извод, че подсъдимият е съпричастен към него. Извън показанията на пострадалата дадени в досъдебното производство, които не могат да се приобщят по делото, други доказателства не са били събрани. Действително на досъдебното производство са приобщени показанията на свидетеля М., в които твърди, че е чул за намеренията на подсъдимия да осъществи полов

акт с пострадалата и че същият е влезнал във входа на къщата, където е живеела пострадалата по времето инкриминирано в обвинителния акт, както и че по късно през деня му е споделил че е пробвал да реализира намеренията си, но не е успял защото пострадалата се е развикала силно. Но последните са изолирано доказателство, което само по себе си не е достатъчно да обоснове обвинението, така както е прецизирано в обвинителния акт, още повече че при съдебното производство този свидетел разяснява различни от дадените обяснения и ги отрича. Не така би стоял въпросът, ако по делото са събрани показанията на пострадалата. В общност с тях обвинението би почивало на стабилна доказателствена основа. В хода на съдебното производство обаче, пострадалата не е свидетелствала, тъй като не е могла да бъде призована, а след призоваването и по телефона, не се е явила и за съда не е съществувала процесуална възможност да приобщи показанията ѝ. Това е така тъй като съгласно нормата на чл. 281 ал. 4 от НПК показанията ѝ дадени пред орган на досъдебното производство в отсъствието на обвиняемия и неговия защитник, са могли да се прочетат само в случай, че последната не помни за случая или че има противоречие при разпита ѝ в съденото производство с показанията ѝ от досъдебното производство. Пострадалата обаче не е разпитвана, тъй като не се е явила и тъй като спрямо нея не може да се реализира института на разпит по делегация, като защитата не е изразила съгласие за това. В този аспект са законосъобразни действията на съда в първата инстанция, който не е прочел показанията ѝ дадени на досъдебното производство, както и са били правилни и обосновани изводите, че извън нея пряк очевидец на случая няма. В този аспект и предвид липсата на каквито и да е други косвени доказателства, съдържащи се в съдебно психологичната експертиза за наличието на обективни находки за упражнено насилие спрямо нея, е прието, че показанията на свидетеля М. от досъдебното производство за намеренията на подсъдимия изказани пред него, не са достатъчни за осъждането му.

С оглед на изложеното въззивният съд приема изводите за оправдаване на подсъдимия за обосновани и законосъобразни още повече самата пострадала недвусмислено е демонстрирала в период повече от четири години дезинтересираност и препятстване участието и свидетелстването ѝ в производството по делото. Отделно от това от инкриминирания период е изтекъл продължителен период от време- повече от осем години, през които последната не е предприела каквито и да е действия в защита на правата ѝ на

пострадала от престъпление. Сочените обстоятелства правилно са анализирани от районния съд, като допълнителен аргумент за финализиране на производството, още повече че са били изчерпани процесуалните възможности за ангажирането ѝ към процеса. Пострадалата е на неизвестен адрес в чужбина, няма данни да е в рамките на държавите членки и след уведомяване по телефона / за което не съществуват съмнения посочени от прокурора предвид достоверността на осъществяваните от съда процесуални действия по призоваването ѝ/ е последвалото не явяването ѝ като свидетел по делото, следователно събраните доказателства са в пълнота.

Неоснователни са възраженията, в депозирания протест, за допуснати процесуални нарушения, доколкото същите се позовават на събирането на доказателства а съгласно нормата на чл. 248 ал. 4 от НПК не може да се изтъква съществено процесуално нарушение основано върху допускането, събирането, проверката и оценката на доказателствата. В този аспект не съзира, каквито и да е пропуски свързани със съществени процесуални нарушения правата на държавното обвинение.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 334 т. 4 вр. с чл. 338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда №8795/ 25.03.2022г. по НОХД № 377/2018г. по описа на ГДРС.

Решението на съда е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____